

Ještě za platnosti starého zákona o stavebním ruchu z 11. března 1921 č. 100 Sb. vyslovil nss v nálezu Boh. 1047 adm. právní názor, že ustanovení § 6, odst. 4 uved. zák. neposkytuje majiteli vyvlastněného pozemku právní nárok na náhradu v pozemcích.

Nový zákon o stav. ruchu č. 45 z r. 1922 má slovně týž odstavec na témž místě. Poněvadž ostatní obsah nového zákona k jinému výkladu tohoto předpisu podnětu nedává, trvá nss i po dobu účinnosti zákona č. 45 z r. 1922 na témž právním názoru a odkazuje dle § 44 j. ř. k důvodům téhož nálezu, jichž se ostatně nař. rozhodnutí samo přidrželo.

Následkem toho nelze v nař. zrušení náhrady v pozemcích dané oním právním názorem odůvodněné shledávati nezákonnost i dlužno zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 2439.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení: Rekurs, jenž nevyhovuje náležitostem předepsaným v § 116 c) živn. řádu, nelze uznati za recurs společensiva, způsobilý, aby se stal předmětem instančního rozhodování. Společenstvo nemá nároku, aby mu recurs takto nevyhovující byl vrácen k opravě.

(Nález ze dne 1. června 1923 č. 9610.)

Prejudikatura: Boh. 1145 adm.

Č. 2440.

Ochranné známky: I. § 1 známkové novely z roku 1895 sleduje účel zabrániti tomu, aby zápisem slov potřebných nebo vhodných k popisu výrobků nebo zboží jako známek bylo užívání slov takových omezováno ve prospěch jednoho podnikatele na úkor ostatních. — **II. Jsou přípustny známky »Droserin« a »Spasmosan« pro farmaceutické výrobky?**

(Nález ze dne 1. června 1923 č. 9664.)

Věc: Firma Adolf M. v Ú. proti ministerstvu obchodu (min. taj. Jan Frič) o ochranné známky.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: — — — —

Nss založil svůj nálezu na těchto úvahách:

Již opět bylo v nálezech tohoto soudu vysloveno a odůvodněno, že podstatu předpisu § 1 známk. novely z roku 1895 sluší spatřovati v tom, že jím zákonodárce chtěl zabrániti tomu, aby zápisem slov potřebných nebo vhodných k popisu výrobků a zboží jako známek, bylo užívání slov takových omezováno ve prospěch jednoho podnikatele na úkor ostatních. V souhlase s tímto pojetím zákona je vykládati výraz »výhradný« uvedeného předpisu v ten rozum, že vylou-

čeny jsou ze zápisu výrazy, které právě nejsou ničím jiným než výrazovým prostředkem převzatým z daného materiálu jazykového a určeny dle svého vlastního významu k popisu. Nebrání tudíž naopak zákaz § 1 novely zápisu známek, jež — byť i nějakou vlastnost zboží naznačovaly a i svůj původ z daného jazykového materiálu zřejmě prozrazují — přece jen svým zrakovým a sluchovým zjevem tak se odlišují od běžných prostředků jazykových, že mají ráz vymyšleného, umělého výrazu jazykového a nikoli výrazu z řeči prostě převzatého.

Otázka pak, zda-li v konkrétním případě slovní útvar za známku zvolený má ráz výrazu z řeči převzatého či zda obměny invencí jeho původce na běžném výrazu provedené, propůjčují slovní známce ráz slova nově utvořeného, fantasijního, je otázkou hodnocení skutkových okolností, tedy otázkou, kterou může nss přezkoumávati jen s hlediska druhého odst. § 6 zák. o ss.

Nss musí v důsledku tohoto výkladu zákona, rozhoduje o stížnosti proti výroku úřadu, že některá známka jest k zápisu nezpůsobilá podle § 1 znám. novely, zkoumati po stránce zákonnosti, zdali úřad posuzuje přípustnost známky s hlediska § 1 znám. novely t. j. uvažuje, není-li známka deskriptivní ve smyslu tohoto předpisu, řídil se kritérii svrchu naznačenými, po stránce skutkové pak, zda-li závěr úřadu, že změny na slově z jazykového materiálu převzatém v daném případě snad provedené slovnímu útvaru takto vytvořenému nedodávají rázu nového umělého výrazu, jest logicky vůbec možný.

V daném případě úřad v obou nař. rozhodnutích dovolává se na odůvodnění svého výroku o nepřípustnosti sporných známek toho, že změny na kmenech z řeči převzatých provedené nestírají (nezastírají) ani zvukového ani obrazového dojmu kmenového slova, tak že jeho smysl lze snadno postihnouti. Žal. úřad tu tedy patrně pokládal za rozhodné, zdali smysl základního kmene, z něhož známka byla vytvořena, lze ještě poznati. Tato okolnost jest však podle názoru nss, jak byl shora vyložen, sama o sobě po rozumu § 1 novely nerozhodná.

Řídě se mylným názorem právním svrchu uvedeným, úřad nedospěl k tomu, aby zkoumal, zdali slova »Droserin« a »Spasmosan« přes to, že kmene, z nichž jsou utvořena, jsou v nich poznatelný, nemají o sobě ráz slov nově vymyšlených. Musil proto soud obě nař. rozhodnutí jako založená na nesprávném výkladu zákona zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 2441.

Štátní úradníci (Slovensko): Predpisy zákona č. 269/1920 sa nevzťahujú na býv. uhorského štát. úradníka, ktorý — trebas bol domovským právom príslušný do obce na územíu čsl. republiky, bol v době prevratu ustanovený pri úradu mimo toto územia a bol až vo februári 1919 maďarskou vládou pridelený k úradu so sídlom v republike čsl.

(Nález zo dňa 2. júna 1923 č. 399.)

V e c: Karol L. v Š. proti ministerstvu zemedelstva (min. taj. Dr. Veselý) stran prevzetia do služieb štátnych.